

Erklæring derom straks ved sit Møde paa Politikontoret, hvad der ogsaa for ham vil være det behageligste, da han derved kan blive fri for yderligere Besøg i Hjemmet af Politiet. Bødepaalægsinstitutionen vil dernæst ofte kunne finde Anvendelse paa Personer, der midlertidig ere under Politikiets Forvaring, f. Eks. saadanne, som ere anholdte for Berøvelse paa Gaden, og det vilde være upraktisk, om man ikke for disse Personers Vedkommende kunde afgøre Sagen paa Politikontoret inden deres Dimission og der faa deres Erklæring om, hvorvidt de godkende Bødepaaløget.

Naar Betækningsfristen i § 2 er sat til kun 3 Dage, er Grunden dertil den, at det for det Tilfælde, at Sagen skal for Retten, er ønskeligt at faa den fremmet saa hurtigt som muligt. Er der først forløbet længere Tid, hænder det let, at Vidnerne ikke mere ere til at faa fat paa eller erklære sig ude af Stand til at erindre Sagens Omstændigheder.

Med Hensyn til § 3 skal følgende bemærkes. Det deri nævnte Personale — 2 Guldmægtige og 1 Assistent — maa antages i alt Fald foreløbig at være tilstrækkeligt til Besørgelsen af det forøgede Arbejde, der ved denne Lov vil blive lagt paa Politiet. At lade Bødepaaløget udfærdige af Politiasfisterne, ligesom det i Kristiania udfærdiges af de til vore Politiasfister høvrende „Politifuldmægtige“, vilde være lidet heldigt, dels fordi der derved kunde fremkomme en Mangel paa Ensartethed ved Sagernes Behandling, dels fordi Politiasfisterne (hvoraf der i Kjøbenhavn med dens ca. 335,000 Indbyggere kun findes 7, medens Kristiania med ca. 175,000 Indbyggere har 9 Politifuldmægtige), allerede have et saa stort Kontorarbejde, at man ikke uden Skade for deres øvrige Tjeneste kan forøge dette.

Som det vil ses, er den hele Ordning tænkt gennemført uden nogen- somhelst Udgift for Statskassen. Ved Loven om Kjøbenhavns Politis Omordning af 11. Februar 1863 § 18 er det bestemt, at de i offentlige Politisager idømte Bøder tilfalde Kjøbenhavns Kommunes Kasse, medens det i Lov om Politisagers Behandling i Kjøbenhavn af samme Dato § 17 er bestemt, at Bøder, der vedtages i Mindelighed i Politiretten, tilfalde Kriminal- og Politirettens Fattigkasse. Som Forholdene efterhaanden have udviklet sig, fører dette til, at der aarlig gennem Politiretten tilflyder nævnte Fattigkasse et Beløb af mellem 50,000 og 60,000 Kr., medens de Bøder, der tilfalde Kommunen, kun beløbe sig til gennemsnitlig ca. 10,000 Kr. aarlig. Man har i den Anledning henstillet til Kjøbenhavns Magistrat, om denne ikke maatte anse det ønskeligt, at det i nærværende Lovforslag bestemtes, at f. Eks. $\frac{2}{3}$ af de ved de foreløbige Bødepaalæg indvundne Beløb tilfalde Kommunens Kasse mod, at denne afholdt de dermed forbundne Udgifter, der efter Forslagets Ordning kunne anslaaes til 6—9,000 Kr. aarlig foruden Udgiften til Lokaler. Magistraten har imidlertid ikke ønsket at indlade sig paa en saadan Ordning, og man har derfor bragt i Forslag at lade de ved Bødepaalægene indvundne Bøder tilfalde Rettens Fattigkasse mod, at denne afholder de heromhandlede Udgifter. Man har saa meget mere ment indtil videre at kunne træffe denne Ordning — der ogsaa derigen- nem, at de nævnte Stillinger indtil videre kun tænkes besatte ved Konstitution, karakteriseres som foreløbig — som Bødepaalæg under den paatænkte Reform af den hele Proces maa antages at ville indgaa som Led i den ny Ordning.